चन्साद,

□ककसिमि होस्टेल खाली भईसकेको छ □ पालो बाँधेर वस्ने चौकीदारहरुमात्र ८ घण्टे डउिटी बस्छन □ उनहिरुलाईपनि क्हाँ होस्टल सुरक्षाको मात्र चासो छ र दशैंको चकाभक्मा मुलगेटको फोन ब्यस्त राखेर घरमा कुरा गररिहन्छन, कनिमेल, अरौ परौ आदि□

,,हेलो ....,,

,,अँ तैंले जमराहरु राख्दै गर, मारकोदनिसम्म खसी महंगो पर्ला म यतायतै बजार पुगेर खसी हेर्दै आउँछु,,, □

....

□, आजै लईहाल्ने ? त्यसो हो भने त्यो मेरो सन्दुकबाट गोडा दु□क हजार रुपैयाँ अहलि यहा पोस्टमा ल्याईदेत....□

पालेदाई घरमा आफ्नी श्रीमतीसंग सम्भवत□ कुरा गर्दैछन □ मुलगेटको नजिकैपर आईमाई मानसिको यौटा आकृत्त दिखापर्छ □ बमिल आफ्नो दाजु अमरलाई पुलुक्क हेरेर गेटतरि दौडन्छ, अमरपनि आशान्वति भाईतरि हेर्दो छ, गेटमा पुग्नेसाथ फोनबाट मुख हटाउँदै पाले करउँछ ,,क्ता हडिसि........ ? तार नागेर भाग्न लागसिकी केहो ? खुरुक्क आफ्नो कोठामा जा...........तेरो आमा सम्झसिकी केहो, त्यो आउँने तेरो फसि तरीदनि बोजु होईन मेरो बुडी हो □

अमर र बमिल मात्र बाँकी रहेको छन होस्टलमा अव □ तनि दुईको मलि्ने साथी नरिज हजिो साँझमात्र गयो, आमा लनि आ□की थईिन, हजिैबाट १५ दनिकोलागि दशैंवदिा □ नरिजको आमाले सोद्धा अमरले भनेको थयिो ,,हामीलाई लनि बोजु आउँनुहुन्छ,, आन्टी बरु छाताचौक्मा ग□र त्यो हाम्रो बोजुलाई भनदिनुिन दशैंबदिा भयो भनेर.........., त्यो थुप्रै रक्सिको साहुनी हो केहाम्रो बोजु....□,,

नरिजको आमाले आवश्यक ठेगाना टपीिन, तुरुन्तै उस्को बोजुलाई फोन गरीन उठेन, र अमर बमिललाई ढाडस दईिन, ,,ल ल जतनि हतार भ□ पनि म त्यहा पसेर भनदिउँला,, □ सोधीन फेरी ,,आफ्नै बोजु हो ?,,

नरिास उत्तर दयिो भाईचाहींले ,,हईन हाम्रो बोजु,त खई खेटाङ हो की खोटांगतरि हुनुहुन्छ, हाम्रो बोजु,त कत्ति राम्रो छ पहाडमा, हामलाीई सँधै दुध खान भन्नुहुन्छ □ यो त हाम्रो फसि तरीदनि गुरुङसेनी बोजु हो □

नमठिो मन लागि□ र नरिजको आमा छोरालाई हातमा समा□ र गेटबाट बाहरिईं □ पालेले खै गर्यो ,,वहनी यो फुच्चे दुईको गार्जेन कत्तगिर्दापनि फोनमा भेटदैन, कहलि दार्जलिगि, कहलि काठमाण्डु यो ब्यापारीहरुको ठेगानै नहुने तमिीले कसैगरी पत्तो लगा□ र भनदिउन □ यी दुई घाँडो नै भ□, हेर्नुनी यी रुङनैको लागपिनि ड्युटी गर्नैपर्ने....... □

नरिजको आमाले प्रतवािद गरनि, केयी दुई नभ□ तपाईले डउिटी गर्नु पर्दैन र ? तपाईहरु त बध्यिार्थीकोमात्र होईन, होस्टेल सुरक्षाकोलागि खटा□ को मान्छेहरु हो □ यदि तपाईहरुको चोरी कामले होस्टेलमा त्यतकाि वज्ञािनका सामाग्रीहरु, खेलकुदका सामानहरु चोरी भयो भने नी.........□

चौकीदारले दाह्र ङच्यिा□ र हाँस्दै भन्यो ,,यसो २, ४ घण्टात चलहिाल्छनी........., सरकारी पुलसिहरुत डउिटी छाडेर घरमा बुडीसंग सुतेर पालो सकनिेबेलामात्र पोस्टमा हाजरि हुन्छन, हामी नजिी संस्थालाई कसले के गर्ने ? अललिि उत्तेजनाजस्तो बद्रिोह र आक्रोस जस्तोपनि झल्क्यो पालेको मुहारमा □

त्यसो होईन दाई कुरा जम्मिेवारीको गरेको हो, तपाईत यी वालकहरु नभ□ आनन्द घर वस्नेवाला हुनुहुँदो रहेछ □ तपाईले उनहिरुलाई मायालु वातावरणमा राख्नुपर्छ □ भत्रि कुकुले के कस्तो खानादाना दनि्छ त्यो समेत रेकर्ड राख्नुपर्छ □

पालेले ङच्चि दाँत देखा□ र हाँस्दै भन्यो ,,अँ तपाईको कुकुले हजिो बेलुकी उसैको घरबाट दालभात ल्या□ र तम्रिो छोरासुद्ध तनिैजनालाई याहि चौरीमै खुला□ पछि आज यी यतकिैबेला भईसक्यो देखा परेको छैन □ हामी पाले रेकर्ड होईन उ यो रेखाभन्दा भत्रि जान पाउँदैनौं,, □ उस्ले भत्रिी गेटको पोस्ट देखायो □

नरिजको आमाले छोरालाई पुलुक्क हेरनि, सायद नस्तिो दालभात सम्झीन अनि बजार नस्किेर फोनमै श्रीमानलाई यो भन्न आतुर भईन ,,औ छोरालाई यो होस्टेल नराखौं, बरु अर्कोबर्षबाट घरमै पढाउँछु म, आखरि म तीन तीन बर्ष □ कलोपनि छु, तम्रिो प्रमोशन भयो र फेरी फैम्ली पर्मशिन पाईयोभने पछि उतै राम्रो सकुल जोईन गरौंला.......,, □ तुरुन्तै कल्पनाबाहरि आ□ र अमर पट्टि फर्कदै बोलीन ,,तमिीहरुको बाबा आमा कहाँछन त.........?

अमरले छोटो जवाफ दयिो बुरुनाईमा आन्टी........,, □ बमिललले रुन्चे स्वर नकिाल्यो, ,,पोहोरपनि दशैं सकी□ को भोलीपल्टमात्र आउँनुभो बोजु □ छाताचौकको उस्को घरमा २ दनि बसेर होस्टेल फर्केको हामी,, □

नरिजको आमाले के गरनि् □ खोजनि् या खोजनिन्, अमर बमिलको दशैं बदिा भ□को समाचार भननि् या भननिन् □ तर आज ५ दनि बतीसक्दापनि बोजु होस्टेलमा देखा परनिन् □ सयौं बधि्यार्थीले छाडेर ग□को श्मसानजस्तो सुनसान होस्टलमा १२ र १० बर्षको तदिाजुभाई अमर बमिल डरले राती सुत्नपनि सक्दैनथे □ बरिालोले छसिक्कि आवाज दयिो भने दुवै □क आपसमा अँगालो हालेर पोका पर्थे, स्वाँ स्वाँ गर्थे, बाहरि जाउँ पाले दाई भुईंमा अध्यारो खस्नेसाथ मुलगेटमा भोटेताला लगा□र आफ्नो घर हडिीसकेको हुन्छ □ भति्रै बसुँ पोहोरमात्र बवििक भन्ने उनहरुिकै साथी होस्टेलमै रगत छादेर मरेको, अनि सनियिर दाईहरुले त्यो भुत भ□र जागेको कुरा दनिहुँजसो सुनाईरहेको □ नजिी बधि्यालय हो कुनै छडके चेकजाँच हुँदैन, जो कोही पालेहरु खुरुक्क भाग्छन तर तलव पुरै बुझछन यो उनहरिुलाई के थाह ?

आँखा टट्टाईन्जेल गेट हेरेर अमर बमिलको दनि बत्दिो छ □ कुक्कले कहलिे दनिको ४ बजे कहलिे २ बजे □कचोटी खानेकुरा दालभात ल्याईदनि्छ □ बढीमा बोक्रा नछलिेको आलुको तर्कारी □ प्रनि्सपिलको हुकुम छ यो केटाहरुको गार्जेन नआईन्जेल खाना खुवाउँनु उनहरुिको गार्जेनलाई २५ प्रतशित फाईन हुन्छ साँडे १२ प्रतशित तैंले पाउँछस □ यतिममतावहिनि दशैं, मध्यदशैं टकिाकोदनिपनि उनहरिुलाई मासु खान द□िन कुक्कले उस्को घरमा,त सायद पाकेको हुँदो हो मासु □ मानसिहरु कनुन कनुन भनेर यति कठोर हुनसक्छन ?

नकि पर केही मानसिजस्तो आकृत िदेख्योकी भाईचाही गेटतरि दौडन्छ, यो क्रम नरिन्तर चलरिहन्छ □ दाजु आशातति आँखाले भाई ग□तरि हेर्छ, तर डेक चल्दैन □ भात नरुचेकोले नतागत आँखामात्र पलिपलि दाजु अमर भति्रजाने सडिीमै बसेर भाईले कतै सुभसमाचार ल्याईहाल्छकी आँखा भने केही तखिाथ्र्यो तर तुरुन्तै धुमलि भ□र गईहाल्थ्यो □ टाढा देखनि त्यो आकृत िउनहरिुलाई लनि आउँने उनहकिो बोजु वा आफन्त हुँदैनथे □ जो उनहरुिको आईतेनी बोजु, शहरमा थुप्रै रक्सिाको धनी जस्लाई छोराहरुको रेखदेख गरदनि अमर बमिलको आमा वावुले बढीनै पैसा पठाउँथे ब्रुनाईबाट र छोराहरुको हालखवर उनै बोजुलाई सोधेर चठिी ओहोर दोहोर गररिहन्थे □

१० दनि छुट्टी यसै बत्यिो, भाईचाही सानैदेखि हापहुप खाईहाल्ने, अहलिेपनि जस्तो तस्तो खानसक्छ तगडै थयिो आजसम्म □ कुरा नकिाल्यो बमिलले, ,,पोर परारै के त दाजु......हामी यो होस्टेल आउँनु अलकिअघि हाम्रो पहाडको दशैंमा हकी...........मार हान्दा हाम्रो बाउको बाउ के रे ? चुचुले यति ठुलो राँगो खुँडाले चटक्कै छनि□को........,, बमिल हाँस्न खोज्यो ,,अनि के त कात्तकिकी के गाउँ रे ? हो त्यहाको हौदे काकाले मलाई जुरुक्कै उचालेर त्यसको रगत टेक्न लगा□र ढोकाको माथि भत्तिामा मेरो पाईतालाको छाप हानीद□िको........,, मलाई अझै याद छत..........□ अनि के त त्यो दनि....... भुटेको मासु आमाले कत्ति धेरै धेरै दनिुभ□को हकी हामीलाई ....?,, □ अमर बोलेन, भाईलाई पुलुक्क हेर्यो थुक नलिेर टोल्हाईरह्यो □ बमिल चाहन्थ्यो बतिेको रमाईलो कुराहरु सम्झेर भ□पनि दाजु अमर उ जस्तै फुर्तलिो होस □ उस्ले पहाड घरको रमाईलो कुराहरु कोट्या□र अमरलाई मानसकि रुपले तन्द्रुस्त बनाउँन कोशषि गररिह्यो तर अमरलाई त्यो यौटा पडिा भ□र गडरिह्यो □

उता ब्रुनाईमा लाहुरे बाबु दशेरा पार्टीको जाँड लागेर रंगे रंगे भ□कोबेला बुढीसंग गफ हाँक्यो ,,हेर बुडी कसले दुदुईजना छोरा त्यति महँगो होस्टेल राखेर त्यति राम्रो स्कुल पढा□को छ ? शत्रुमत्रिुले हेर्दापनि अरे बस् यो छाती..... बुझसि यो मर्दको छाती अरु चौडा भ□जस्तो लाग्छ..........,, □

बुढी यहि हो मौका भनेर चौका हान्थी ,,अवत ठुलोचाहीत राम्रो लेख्ने भईसकेको छ, चठिी त्यस्लाईपनि लेखन बुढा........सानैपनि,त ४ पास भईसकेको छ, बचिराहरुलाई हामी कस्तो ठाउँमा कस्तो सुखमा छौं केही थाहा छैन, ब्रुनाई भनेको छ के, कहाँ, कस्तो ठेगानासम्म थाहा छैन बचिराहरुलाई...........,साँचि यो ठेगानामा चठिी लेख भनन.....गाँठे कोखाको गाहाहरुपो त हौ.........बुढा........□ मध्य दशैंकोबेला हेरत.....के खायो के खा□न त्यो आईतेनी ददिीको ब्यापार बढेर कुनै ठेगाननै हुँदैन रे आजकल ....□ यतै ल्याउँनुहुन्थ्यो नी खुपै कान्छी बुढी चाहयिो तमीलाई र छोराहरुको नामै कटाईपठायौ, धन्न जागरिचाही थामयिो......... □

लाहुरे ढाडस दिन्थ्यो ,,अरे के चिन्ता गर्छेस, जम्दार्नी आईतेनी साईली भनेपछि सारा दुनियाँले चिनेको, धरानमा सवभन्दा पहिला ट्याक्सी रिक्सा चला□ र उस्त पैसा कमा□ रपनि अहिले त अरु ठुलठुलो ब्यापार बजिनिश गर्ने नाम चलेको काकी हो □ दिदी होईन त्यस्तो देखा□ पनि काकी पर्छ साइनो, टाढाको साईनो भ□ पनि हेर् त हङकङबाट तिश्रा छुट्टी निस्कदा कस्तरी खसी काटेर भोज खुवाको हामीलाई ? उमेरमै जम्दार काकाले छाडेर ग□ पनि घर कस्तरी चला□ को विधुवी आईमाई हो त्यो काकी.........त्यही पारी गाउँकोत हो...अहिलेपो शहर झरेर करोडपति भ□ त...........□

भित्र विशाल होस्टेलको डवल डेकरवाला खाटैखाटभ□ को ठुलो कोठा छ □ अमर त्यता छिर्ने ढोकाको सिँडीमा बसेर , अनि अलि वरतिर सानो रुखको छहारीमा रहेको काठको राउण्ड बेन्चमा बसेर भाई बमिल मुलगेटमा हेरेरै १४ दिन बित्यो उनिहरुको □ त्यो १४ दिनको साँझ भाई फेरी कोही चिनि देखेको मानसि आ□ जस्तो देखेर गेटतिर दौडेपछि दाजुचाहीपनि आशाले जुरुक्क के उठेथ्यो तर बर्लङ्गै ढल्यो □ चिनेजस्तै लागेर भाईचाही आत्तिदैं कवि कवि हर्षको आँसु झार्दै गेटमा आईपुग्यो, चिनै देखेकै मान्छे रहेछ तर अर्को पाले □ डिउटी खातामा सही गरेर त्यो तुरुन्तै आफ्नो घरफर्क्यो □ यता दाजु अलस तलस भ□ र लडेको देखेपछि पालेतिर फर्केर करायो बमिल ,,अंकल.......अंकल.........,, □ तर दशैंको रहलपहल □ कादशीमा खा□ र रंगीईसकेको पालेले यी सव कुराहरु चासोनै राखेन, उस्को दाजुको अवश्थानै देखेन उल्टो करायो ,,केईले खाँदैन चुपचाप ग□ र सुत्.......खानेभ□ यत्रो दिनमा खाईहाल्थ्योनी........,,□ मर्मस्पर्सि रोदन निकालेर चिच्यायो बमिल ,,अंकल.........मेरो दाईलाई के भयो ?,, तर पाले लर्वराउँदै भ□ पनि धेरै पर पुगसिकेको थियो □ बरु त्यो चिच्याहटको असरले अमरले विस्तारै टाउको उठायो र बोल्यो ,,भाई मलाई के भयो.........? बमिलले रुँदै सोध्यो ,,दाई तँलाई के भयो....? अँध्यारोले राम्रै राज गरसिकेको साँझमा दुवैजना अंकमाल गरेर धेरैवेर रोईरहे, होस्टेलको पेटीमै □

क्रमस□

पुस्तैनी विरासत, लाहुरे विरासत धेरै शिर्षकहरु खोजि□ र अन्तमा वातावरणले प्रभाव पार्दै लगेको हाम्रो छोरा सम्राटको वौद्धिक विकासको यादमा सम्झनाले सुझा□ को सझाव ,,वातावरण,,मा नौरान (न्वारन) भयो □ यो यौटा सिंगो उपन्यास हो वातावरण □ पाठकहरु यदि चाहनहुन्छ भने बिसौं भाग लेखनमा रहेको यो उपन्यास क्रमस आउँनेछ, हरेक अंक आफैमा यौटा कथा हो,यसर्थ यस्लाई भागभागमा पढदा बोरिंग नहुने प्रयास गरेको छु जस्तो यो पहिलो भाग १ हो □ पाठकहरुबाट सझाव पाउँ अरु अंकहरु ल्या□ मा यहि तिपाई हाम्रो मलबाटोबाट आउँने छ □ साहित्यिक पित्रकाहरुसंगपनि सल्लाह गरि□ को हो खई केही सझाव दिनभ□ न............मुल्यत दुमीको चर्कै छ □

दुमी